

אננו, שאנו בטסוד של היעולם הפתחตอน, הוא אחיד. ולבכן נזנפרו שניים לבבות, סוד של היעולם העליון, שהוא הלב של יעקב, והסוד של היעולם הפתחตอน, שהוא הלב של בנינו. אז הבנים שהו לבבניהם.

ובמניהם שהם התייחדו - הטעוד של היעולם העליון באחד, והטעוד של היעולם הפתחตอน באחד, אף כי אין צריכים ליחד את היעולם העליון באחד וליחד את היעולם הפתחตอน בטסוד של אחיד. זה בששה צדרים, וזה בששה צדרים. וכך טבות פאן בטסוד של ששה צדרים. ושיש טבות פאן בטסוד של ששה צדרים. (וכירה י"ד) היה אחיד ושמו אחיד. וכפה עדרביה וחולקיה מאן היישוי רעوتיה להאי, בעלמא דין, ובעלמא דין.

וחילקו של מי ששם רצונו זהה בעולם הזה וביעולם הפה. רב המונא סבא אמר כי, התעוררות זו של היחוד יפה היא, טסוד ברור הדבר הרי ארנו, והדברים הללו עצדים להתחUNDER ליפוי עתיק הימים בlij בושה כלל.

רעה מודימנא

מצוה ללמד תורה בכל יום, שהיא סוד האמונה העליונה לדעת בריך הקדוש ברוך הוא. שפל מי שמשתדל בתורה, זוכה בעולם הזה וזוכה בעולם הבא ונצל מכל המקטרגים הרעים, משווים שהתורה היא סוד האמונה, שמי שמתעסק בה, מתעסך באמונה העליונה, והקדוש ברוך הוא משורה שכינתו בתוכו שלא תזוז ממנה.

מי שיזרע דבר תורה, אריך לריך אחורי ולמד דבר זה ממנה,Likim את סוד הכתוב, מאת כל איש אשר ידקנו ליבו תקחו את תורתם. התורה היא עץ החיים למת חיים לפל. מי שמתהזק בתורה, מתחזק בעץ החיים, כמו

תתאה, והוא אחיד. ועל דא אדרבו תרי לקבות, רזא דעלמא עלאה, דאייהו לבא דיעקב, ורזא דעלמא תפאה, דאייהו לבא דבנוי, כדיין אויל לה בליחסו.

ובמה דאיינן אתייחדו רזא דעלמא עלאה באחד, ורזא דעלמא תפאה באחד. אוף כי אין צריכין ליחדא עלמא עלאה באחד, וליחדא עלמא תפאה ברזא דא חד. דא בשית סטרין, ודי בשית סטרין. וגבין כה, שית תיבין הכא, ברזא דשית סטרין. ושית תיבין הכא, ברזא דשית סטרין, (וכירה י"ד) יי' אחיד ושמו אחיד. וכפה עדרביה וחולקיה מאן היישוי רעوتיה להאי, בעלמא דין, ובעלמא דין. דאמ'.

רב המונא סבא אמר כי, דא אתערוֹתא דיחוֹדָא שפיר אייהו, דרזא דברירא דמלטא הא אוקימנא. ומליין אלין זמיגין לאתעהּדא קמי עתיק יומין, בלי כטופה כלל.

רעה מהימנא

פקודא למד תורה בכל יומא, דאייהי רזא דמיהמונתא עלאה, למנדע ארכיה דקודשא בריך הוא. דכל מאן דاشתדל באורייתא, זכי בהאי עלמא, זכי בעלמא דאתה, ואשתזיב מפל קטרוגין בישין. בגין דאוריתא רזא דמיהמונתא אייה, דמאן דאתעסק בה, אתעסק במיהמונתא עלאה, קדשא בריך הוא אשרי שכינתיה בגניה דלא מעדי מגיה.

מאן דידע מלה דאוריתא, אצטראיך למרדף אבתריה, ולאולפא האי מלה מניה, לקיימא רזא דכתיב, מאת כל איש אשר ידקנו ליבו תקחו את תרומתי. אוריתא אילנא דחיי אייהו, למיהב חיין לכלה. מאן דאתתקף